

הדלקת נרות: 16:00

צאת שבת: 17:11

מוצ"ש לר"ת: 17:44

זמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

להעריך את הבעל!

גברת יקרה, בעלך הוא החבר הטוב ביותר שלך, ויש לכם הרבה עניינים משותפים, שבהם אתם עוזרים זה לזה. דמי בנפשך, שחש ושלום אין לך בעל, ואת לא נשואה, ואין לך ילדים, איך היו נראים חייך?...

בעלך, שקיבלת במתנה, התחייב בכתובה לפרנס ולכבד אותך, להלביש אותך ולמלא לך את כל צרכיך ומחסורך. ההתחייבות לפרנס והעמידה בלחץ התשלומים, מוטלים על כתפיו. ולכן הוא דואג לפרנסה, שזה עול לא מבוטל. וחז"ל אמרו על זה: 'קשין מזונותיו של אדם כפליים כילודה'.

כלומר, העול הזה קשה כפליים מהולדת ילדים. זאת ועוד, בעלך הוא הקפטן, הוא המנהיג שאחראי על ההתנהגות וההנהגות בבית. שכן אשה לא תוכל לחנך את ילדיה ללא הדמות האבהית הגברית והסמכותית של בעלה. וגם זה ראוי להערכה מצדך.

כתוצאה ממרוץ החיים והשגרה אנו נוטים לשכוח את עזרתו הרבה של בן זוגנו וחושבים 'שככה זה צריך להיות, זה התפקיד שלו, ושיתמודד עם זה'. כאן חסרה מאד הכרת הטוב לדברים השגרתיים.

האם את מעריכה את העובדה שבעלך עושה קניות וטורח ומביא בכל יום חמישי את המצרכים לשבת?!! מתי אמרת לבעלך: אני מאד מעריכה את העובדה שאתה מפרנס את משפחתנו? לעומת זאת הרבה נשים חושבות בליבן: 'הוא חייב לקנות, הוא חייב לפרנס...' מי שמתחיל את החיים עם 'הוא חייב לי', אז אין לו חיים ואין לו הכרת הטוב.

כבר 30 שנה שאיזיק הולך לשוק מידי יום חמישי, וקונה פירות וירקות ומצרכים לשבת. בבוקר יום חמישי אחד, איזיק התעורר והרגיש שפטישים הולמים בראשו. הוא חלה בשפעת ונשאר לשכב במיטה. בשעה 4 אחה"צ, גילתה אשתו שאין לה עם מה לבשל לשבת. לפתע נשמעו נקישות בדלת. אשתו של איזיק פתחה את דלת הבית, והשכן ממול ניצב בפתח. שמעתי שאיזיק חולה... אני הולך כעת לשוק. תני לי רשימת מצרכים ועל הדרך אביא גם לכם. לאחר כשעתיים הוא חזר ונקש בדלת. היא רצה בשמחה רבה אל הדלת, פתחה אותה ואמרה: תודה רבה, תזכה למצוות, אין אנשים כמוך... כשהשכן הלך, היא ליוותה אותו בברכות ושבחים על טוב לבו...

שמתם לב למה שקרה כאן? הבעל עושה את אותן הפעולות כבר שלושים שנה... את רשימת הקניות הוא מכין לבד, לשוק הוא הולך בלי שירות ותשבחות, וקונה הכל. אז למה כשהוא חוזר באמצע הספונגיה אשתו אומרת לו: יש לך טבע לחזור דווקא כשאני באמצע... תחכה בחוץ עד שיתיבש... אל תעשה לי צעדים... איפה התודות? איפה הקפה והעוגיות? איפה המחמאות וההערכה על הקניות? איפה??

מהיום, את אותו יחס של שמחה והתפעלות שהופגן כלפי השכן, נפגין ונכוון כלפי הבעל, ואין ספק שיורגש שינוי בהתייחסות, כי 'אחרך הפעולות נמשכים הלבבות'.

פרשת השבוע

תכלית האדם בעולם

"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וַיְפַלְעָה חַלְם וְהָיָה עֹמֵד עַל הַיָּאָר".

אומר המדרש על הפסוק שלנו יש פסוק באיוב: "קֵץ שָׁם לַחֲשָׁד וְלְכָל תְּכַלִּית הוּא חֹקֵר...". וכתב המדרש תנחומא: '... מפני שכל דבר ודבר שיוצא מפי הקדוש ברוך הוא, בקצבה הוא נותן. לחמה נתן קץ, שנאמר: מקצה השמים מוצאו... לחשך נתן קץ, שנאמר: קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר.

ואף כשנחבש יוסף קץ שם לו, שנאמר: ויהי מקץ שנתים ימים'. לכל דבר יש קץ וסוף, וגם לענין מכירת יוסף והייסורים שלו, יש קץ. בפרשה זו מתחיל להתגלות הקץ של אי ההבנה של יוסף ואחיו. עד ההתגלות בפרשת ויגש. כמו כן יש כאן קץ לישיבת יוסף בבית הסוהר במשך 12 שנים.

הבית ישראל כתב כל זמן שיצר הרע בעולם אפל וצלמות בעולם. נעקר היצר הרע אין אפל וצלמות. כלומר, הגלות נקראת חשך, וגם לה יש קץ.

והרב כתב על דרך המוסר ויהי מקץ שנתים - שנתים מלשון שינה. במשך ימיו של האדם הוא ישן והנה מתגלה שהוא עומד על היאור דהיינו בתחילת עבודתו. ואומרת הגמרא: 'בתחילה דומה יצר הרע להלך, ואחר כך לאורח ואחר כך לבעל הבית.

וכתב בשם אביו ז"ל שדבר זה נרמז בפסוקים של חלום הפרות. בתחילה כתוב "ועולות" אחר כך "ותעמדה" ואחר כך "ותאכלנה". שלא מרגישים שהיצר הרע משתלט. וצריך להיגרר אחר הקדושה, מתחילה כשמנגע עצמו ולא מבלה ימי הנעורים אז יש שְׂבַע ואחר כך באים ימי רעב ונצרך להכין לזמנים הרעים ביום טובה. מכאן למדנו שחלומות פרעה מלמדים על השתלטות היצר שנעשה באופן הדרגתי, וצריכים להתכונן כבר כשצעירים למלחמה בו.

עוד דרשו על דרך המוסר "ויהי מקץ - שנתים ימים". אחרי מאה ועשרים שנה האדם הזה נחשב כבן שנתיים. נסביר את הדבר. שלמה המלך אמר בסוף קהלת: "סוף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹקִים יָרָא וְאֶת מְצֻוֹתָיו שָׁמַר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם".

עיקר תכלית האדם הם חיי תורה ומצוות. ועיקר עבודת האדם בעולם הזה היא לחטוף כמה שיותר זמן של תורה ומצוות מחיי ההבל. ויהודי נמדד לפי שעות תורה. אם נסכם אחרי מאה ועשרים שנות חיינו ונצרף את כל השעות שהוא למד תורה וקיים מצוות, יתברר שהוא בסך הכל בן מספר שנים בודדות וזהו גילו האמיתי.

כיצד ניתן להפוך את כל ימי האדם לתורה ומצוות? וכמו שכתוב אצל אברהם אבינו: "וְאִבְרָהָם אָבִינוּ זָקֵן בָּא פְּגָמִים", שבא עם כל הימים. ולא היה חסר יום אחד שהתבטל מעבודת ה'. אמר התנא באבות וְיָקַל מִעֲשֵׂיךָ יְהִי לְשֵׁם שְׁמִים'. איך עושים זאת?

הרמב"ם אומר: 'עשה תורתך קבע ומלאכתך ארעית'. ע"כ. התורה היא קבועה וכל סדר היום משתנה לפיה. ומי שיש לו שעה קבועה ללימוד ביום והולך לעבודה בשאר היום וחושב - עוד אגיע לשיעור, ומקווה ומייחל לזה, נחשב לו יום עבודתו כלימוד תורה.

וכן בשנת הלילה לפני שאדם עוצם את עיניו אומר בלבו אישן כדי שיהיה לי כח להתפלל וללמוד תורה, כל שעות השינה שלו נחשבות ללימוד תורה ועבודת ה'. ואולי אז אפשר להגיע לגדר 'בא בימים'.

שבת שלום וחנוכה שמח
אבנר קוואס

שוטר: "גברת את יודעת באיזו מהירות נסעת?!"

נהגת: "סליחה אדוני השוטר, אני מצטערת,

פשוט יש לי קלאוסטרופוביה".

שוטר: "מה קלאוסטרופוביה???"

גברת, את מבולבלת לגמרי.

קלאוסטרופוביה זה פחד ממקומות סגורים".

נהגת: "כן בדיוק, אני יודעת, הקניון ייסגר בעוד 40 דקות!!"

בדיחה

חריף בפה

כמו שיש תרופות סבתא, יש עונשים של סבתא. ישנו עונש מפורסם מקדמת דנא שגם היום יש שמשמשים בו, לשים חריף בפה של הילד. העונש הזה ניתן בדרך כלל לאחר שהילד קילל או ניבל את פיו או התחצף בצורה קשה להורים. נשאלת השאלה - האם מותר להשתמש בעונש הזה או שהוא גובל בהתעללות? התשובה לכך - בוודאי שאסור לשים פפריקה חריפה או סחוג חריף בפה של הילד. אפשר לאיים עליו ולומר לו: כשאתה ממשיך לדבר ככה, נשים לך חריף בפה. ולהראות לו את הקופסא של הפפריקה המתוקה. ואם ההתראה לא עבדה, אז אפשר לשים לו כמה גרגרים מהפפריקה המתוקה בלבד, שכולנו יודעים שהיא לא חריפה, אבל בשביל ההרתעה זה פועל כהוגן.

להמיר את העונש

במקרים מסוימים ישנה אפשרות להמיר עונש בעונש אחר. הבאנו מקודם את העונש שלא לצאת לטיול שנתי, ואמרנו שזה עונש כבד מדי. במקרה כזה שכבר הכרזנו על העונש אפשר להמיר אותו בעונש אחר, כמו טיול עם המשפחה או מפגש עם החברים. לפעמים קורה שהטלנו עונש מסוים, ועד לביצוע העונש הילד השתפר פלאים, התחרט על מעשיו ואנחנו ההורים חושבים שמפנין שהמטרה הושגה, אולי כדאי לוותר על העונש לגמרי. גם כאן אסור לוותר על העונש לגמרי, אלא להמיר את העונש בעונש קל יותר, ולומר לו: שמנו לב שחזרת בתשובה ואתה מתחרט, לכן החלפנו לך את העונש. מקרה נוסף, הילד איחר לחזור מהלימודים, וההורים גזרו עליו שהוא לא ילך היום לשיעור המתמידים בפרשת שבוע. לאחר מחשבה שניה ההורים חזרו בהם, כי הם לא רוצים לבטל משיעור תורה. גם במקרה זה אפשר להמיר את העונש בעונש אחר, כגון לעשות מטלה בבית, עבודות שירות וכדומה.

סיפור לשבת

המקובל שאול דוויק הכהן דוויק זצ"ל

המקובל ר' אשר זעליג מרגליות מביא בספרו 'הילולא דרשב"י': לפני כעשרים שנה, הגיע מכתב מחו"ל לרבינו, ובו נכתב שמושל העיר שבא מקרוב שם מציק ליהודים, ורבינו הקדוש זצוק"ל נסע למירון לשבת של סליחות לפני ר"ה עם עשרים מתלמידיו, ואני הקטן עמם, והיינו שם חמישה ימים, ובכל יום שעשינו שם הקפות סביב הציון הקדוש של רבי אלעזר עם ארבעת המינים הישנים של השנה שעברה בידנינו, וכשחזרנו ירושלימה, מצא רבינו טלגרמה בביתו והתבשר, כי מושל העיר מת פתאום, וליהודים שם אורה ושמחה!

סיפר ר' יואל טייטלבוים, האדמו"ר מסאטמר, שהלך לבקר את הצדיק החכם המקובל ר' חיים שאול, וביקשו, שיברך אותו ברכת כהן. ר' חיים היה סגי-נהור, ונדמה לו שרבינו ר' יואל רוצה לברכו, ותכף הרכין את ראשו, כדי שרבינו יניח ידו עליו לברכו. כשהבין את כוונת ר' יואל, אמר רבינו, שאדרבה, הוא רוצה להתברך ממנו, ותיכף הניח ר' יואל את ידיו על ראש רבינו הקדוש וברכו. הפליא רבינו מאוד את גודל תמימותו ומידת ענוותנותו של הצדיק!"

כאשר המקובל האלוקי הבן איש חי זצ"ל יעץ למקובל ר' סלמאן אליהו (אביו של המקובל האלוקי הרב מרדכי אליהו זצ"ל) לעזוב את בגדד ולעלות לארץ ישראל, הגיע ר' סלמאן להיפרד מר' יוסף חיים ושאל: "אצל מי אלמד בתורת הנסתר בארץ ישראל?" ענה הצדיק: "אמסור לך מספר קושיות עמוקות, והרב שיתרץ לך אותן- תדע נאמנה כי הוא רב מובהק וממנו תלמד". ר' סלמאן הגיע לירושלים. מיד התפרסם שמו של הגאון הצעיר שעלה מבבל, ובקרב חכמי המקובלים נשמע, כי "ארי עלה מבבל". כשהגיע שמעו של ר' סלמאן אליהו לאוזניו של רבינו, ביקש שיבוא לפניו, ושוחח איתו ברוי התורה. שעה ארוכה שוחח הגאון ר' סלמאן עם רבינו, ונוכח לראות כי לפניו יושב גאון מפלא, רך בשנים וזקן בחוכמה. אמר ר' שאול לר' סלמאן: "מהיום תבוא אצלי מדי יום ביומו ואלמד עימך את הכוונות עפ"י דרכו של הרש"שי". ר' סלמאן שאל את רבינו את הקושיות בחוכמת הקבלה, שמסר לו הבא"ח ורבינו תרץ את כל הקושיות בתבונה. עתה ידע ר' סלמאן, כי רבינו הוא המוסמך והמובהק, ממנו עליו ללמוד את רוי התורה, והכתיר אותו לרבו המובהק!"

באחד הימים בא אל הגאון הקדוש רבי חיים שאול דוויק זצ"ל יהודי, ובכה לפניו צרתו, וסיפר שהוא סוחר בבגדים ישנים וסחבות, וכל כספו ורכושו אינם עולים על עשר לירות, והיה סוחר עם ערבי אחד בתדירות, ובמרוצת הימים החל הערבי להלוות ממנו כסף, פעם אחרי פעם, עד שיום אחד נותר חסר כל, בלי פרוטה אחת. פנה הוא אל הגוי ואמר לו: "הב לי כספי!" והערבי הלך והביא לו תכשיט של אשתו כערבון. אולם, מאז חלפו עידן ועידנים והערבי איננו, ואין לו כסף לסחור, ומאידך, למכור את התכשיט הוא חושש. ועוד, שהתכשיט אינו בר ערך אפילו כדי מחצית החוב, ומה יעשה? אמר לו הגה"ק, שילך אל הכותל המערבי ויציע דבריו לפני ה', וכך עשה. הלך והתפלל. למחרת, בא אליו פתאום הערבי ושאלו: "איך המשכונ?" ענה לו: "בביתי, אבל אינני יכול ללכת כעת הביתה, בוא מחר עם הכסף ואשיב לך את התכשיט!". למחרת, שב הגוי ובידו סכום הכסף בשלימותו, וסיפר הערבי, שלפתע החלה אשתו לצעוק עליו שישב לה את התכשיט ואם לאו תהרגנו. אף שהוא עצמו לא היה חפץ לפדות את התכשיט, כי היה בעל ערך פעוט, ופשוט היה מוכרח להשיב את הכסף, וקיבל היהודי את הכסף לידי.

בסוף ימיו כשהיה סגי נהור, התאספו בחצות הלילה ללמוד בשיעורו, ראו את רגלו פצועה ונפוחה מאוד ומכוסה בדם רב - ומראהו רע מאוד. כששאלוהו לפרש הדבר, סיפר להם שהיה לו פצע גדול מלא מוגלה ברגלו, וכאשר הזמינו רופא לבדוק את המצב, הלה הפנה את רבינו לבית-הרפואה לטיפול מיידי. בהגיעו לשם, קבעו הרופאים שיש לפתוח את הפצע ולהוציא מתוכו את המוגלה. והיות שהטיפול עלול לגרום לכאבים קשים, רצו להרדמו. אך הוא סירב לכך, כי לא רצה להסיח דעתו מדבקות בה' אפילו לרגע אחד. ואמר להם, שיעשו הניתוח בלי הרדמה. אמרו לו הרופאים, שהיות והכאבים הם בלתי נסבלים, יצטרכו לאחוז בו בגופו, שלא יתנועע באמצע הניתוח.

רבינו הסכים לכך והתנה, שלא תגע בו שום אישה. הרופאים צחקו בליבם לבקשתו, וכמה אחיות אחזו בגופו הקדוש. באמצע הניתוח כאשר התכווץ מכאב הטיפול, הבחין לרגע כי נוגעות בגופו נשים, צעק צעקה גדולה ומרה, ובאמצע הניתוח קם ויצא החוצה ועשה דרכו לבית המדרש לשיעורו הקבוע בחצות הלילה.

(פניני עין חמד)

נופש לזוגות

ארגון 'ביתנו החדש' שמח להזמין אתכם לסופ"ש במלון 'רמדה רנסנס' המחודש בירושלים

פרשת שלח, כ"ו-כ"א טבת תשפ"ב 24-25/12/21

במהלך השבת יינתנו הרצאות מפי הרב אבנר קוואס שליט"א בנושא השקפה לחיי הנישואין והעצמה אישית בהשתתפות צוות יועצי ארגון ביתנו החדש

פנסיון מלא - וכיבוד עשיר במהלך השבת!

לפרטים והרשמה: 058-555-9646

מספר המקומות מוגבל

